

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 23 lutego 2024 r.

Pozycja 20

POSTANOWIENIE

z dnia 15 lutego 2024 r.

Sygn. akt P 7/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Justyn Piskorski – przewodniczący

Krystyna Pawłowicz

Bartłomiej Sochański

Jakub Stelina

Rafał Wojciechowski – sprawozdawca,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 lutego 2024 r., pytania prawnego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku:

„Czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku (dalej: sąd pytający) postanowieniem z 21 stycznia 2021 r. (sygn. akt II SA/BK 866/20) wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym czy art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektó-

rych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610, dalej: u.s.r.) w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisu art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360, ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2020 r. do spraw dotyczących ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy wszczętych po dniu 6 listopada 2018 r. w odniesieniu do policjantów zwolnionych ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. jest zgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1, art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

1.1. Pytanie prawne zostało sformułowane w związku z toczącym się przed sądem pytającym postępowaniem w sprawie decyzji Komendanta Powiatowego Policji w Siemiatycach odmówił uwzględnienia wniosku o wyrównanie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy lub dodatkowy, wypłaconego w kwietniu 2014 r. w związku ze zwolnieniem wnioskodawcy ze służby w Policji. Jako podstawę prawną decyzji organ pierwszej instancji wskazał art. 9 ust. 1 u.s.r. W uzasadnieniu zaś stwierdził, że wypłacony wnioskodawcy ekwiwalent za urlop został naliczony prawidłowo, a więc w oparciu o obowiązujące w tym czasie przepisy. Wnioskodawca odwołał się od tej decyzji. Komendant Wojewódzki Policji w Białymstoku, decyzją z 2020 r., utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Zdaniem organu odwoławczego, obowiązujący w dniu wydania zaskarżonej decyzji art. 9 ust. 1 u.s.r. nie dawał podstawy do weryfikowania wysokości ekwiwalentu za urlop wypłaconego funkcjonariuszowi Policji zwolnionemu ze służby przed 6 listopada 2018 r.

1.2. Zdaniem sądu pytającego zaskarżony przepis we wskazanym wcześniej zakresie, jest niezgodny z art. 2, art. 8 ust. 1, art. 32 ust. 1 oraz art. 190 ust. 1, 3 i 4 Konstytucji. W uzasadnieniu pytania prawnego sąd wskazał, że wątpliwości co do zgodności zaskarżonej regulacji z powołanymi wzorcami kontroli dotyczą tego, „czy wprowadzenie nakazu stosowania korzystniejszych zasad obliczania ekwiwalentu za niewykorzystany przez policjanta urlop wypoczynkowy lub dodatkowy, tj. zasad wynikających z art. 115a u.P. w brzmieniu obowiązującym od 1 października 2020 r., wyłącznie do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 6 listopada 2018 r., uwzględnia skutki wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. K 7/15” (s. 4 uzasadnienia pytania prawnego).

2. Pismem z 16 marca 2021 r. Rzecznik Praw Obywatelskich poinformował, że nie zgłasza udziału w niniejszym postępowaniu.

3. W piśmie z 29 marca 2022 r. stanowisko w sprawie zajął Prokurator Generalny, który wniósł o stwierdzenie, że „art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 14 sierpnia 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach dotyczących wsparcia służb mundurowych nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1610), w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie w sprawach wszczętych w okresie od 6 listopada 2018 r. o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop policjanta zwolnionego ze służby przed dniem 6 listopada 2018 r. zasad wynikających z przepisów ustawy o Policji w brzmieniu obowiązującym przed dniem 6 listopada 2018 r., jest niezgodny z art. 190 ust. 4 Konstytucji”. Zdaniem Prokuratora Generalnego w pozostałym zakresie postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), z uwagi na zbędność wydania orzeczenia.

4. W piśmie z 9 czerwca 2022 r. stanowisko w sprawie zajął Marszałek Sejmu, który w imieniu Sejmu wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK, ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

5. Z protokołu rozprawy z 23 listopada 2023 r. przesłanym do Trybunału przez sąd pytający wynika, że podjęto na rozprawie decyzję o wycofaniu pytania prawnego na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p.TK.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), cofnięcie pytania prawnego powoduje konieczność umorzenia postępowania.

Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że sąd pytający skutecznie wycofał wniesione pytanie prawne – z zachowaniem wynikających z ustawy warunków.

Mając na uwadze wyżej przedstawione okoliczności, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.